

endnu bibeholder, bør bortfalde. Jeg vil derfor finde det ret ønskeligt, om der, for saa vidt der ikke nedsættes Udvalg i denne Sag, i alt Fald mellem 1ste og 2den Behandling maa fremkomme et Ændringsforslag i den Retning.

Hey: Naar den højtærede Udenrigsminister til mig bemærkede, at Sagen ikke lod sig ordne paa den Maade, jeg havde antydnet, ved, at dette lille Lovforslag forkortedes og Titlen forandredes, maa jeg dertil sige, at det var jo ikke min Mening, at en Ophævelse af Konsulatafgiften i formel Henseende netop skulde ordnes paa den Maade. Hvis der ikke var andet mellem den højtærede Udenrigsminister og mig, gik Sagen saa grumme let i Orden. Jeg vilde sætte Pris paa, at Lovforslaget kom til at hedde: Forslag til Lov om Ophævelse af Konsulatafgiften. Hvorledes saa Lovforslagets eneste Paragraf skulde ordnes, lægger jeg selvfølgelig ikke Vægt paa. Mit Ønske — og det vil jeg gerne fremhæve — var, at Forslaget kom til at dreje sig om en Ophævelse, ikke om en Nedsættelse af Konsulatafgiften. At Skibsfarten i de enkelte Tilfælde, hvor den har særlig Brug for Konsuler, skal betale derfor, er vistnok alle enige om.

Gustav Hansen: Jeg har blot en Bemærkning at gøre til den højtærede Udenrigsminister. Han sagde, at man ikke kunde undersøge, hvorvidt man kunde afskaffe alle Skatter, for det var ikke muligt, det kunde man paa Forhaand vide. Her er imidlertid Tale om en Skat, som vistnok fra alle Sider erkendes som uretfærdig. En saadan Skat bør afskaffes og ikke blot indskrænkes, det tror jeg nok, den højtærede Udenrigsminister vil være enig med mig i. Der blev talt om, at man i et Andragende ønskede enten hel Afskaffelse eller væsentlige Indskrænkninger i Afgiften. Men det var den Gang, da Andragendet kom frem. Jeg tvivler ikke om, at det nu vilde lyde ganske anderledes, idet nu, da man har Udsigt til at faa en ny og meget betydelig Byrde for Skibsfarten, ere Grundene til helt at afskaffe Konsulatafgiften saa meget større end den Gang.

Breinholt: Jeg finder Anledning til at udtale min Taknemmelighed overfor den højtærede Udenrigsminister for den Slutningsudtalelse, vi hørte fra ham. Han udtalte nemlig et bestemt Ønske om, at vi inden alt for længe maatte kunne

glæde os ved ganske at afskaffe Konsulatafgiften. Dette: „om ikke alt for længe“ kan selvfølgelig fortolkes paa forskellig Maade. Jeg vil haabe, at i dette Tilfælde, hvor der er Tale om denne Konsulatafgift, der er saa forhadet i selve Skibsførerstanden, og som fra alle Sider er betegnet som ganske ubillig, maa Fortolkningen gaa i den Retning, at dette „om ikke alt for længe“ ikke maa gaa ud over denne Rigsdagssamling.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Jeg skal blot bemærke, at der ikke er nogen Tvivl om, at de varme Talsmænd, som Konsulatafgiftens fulde Afskaffelse har fundet saavel i dette høje Ting som i det andet Ting, i høj Grad ville have Betydning for Regeringen med Hensyn til Tanken om at fremkomme med et Forslag om Konsulatafgiftens fuldstændige Ophævelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gustav Hansen: Jeg vil tillade mig at foreslaa Sagens Henvisning til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Hey: Da Sagen formentlig lettest vil kunne ordnes ved, at der stilles Ændringsforslag mellem 1ste og 2den Behandling, vil jeg tillade mig at foreslaa, at der ikke nedsættes et saadant Udvalg.

Madsen-Mygdal: Jeg vil tillade mig at støtte denne Udtalelse fra den sidste ærede Taler om, at der ikke nedsættes noget Udvalg.

Gustav Hansen: Efter disse Udtalelser tager jeg mit Forslag tilbage.

Formanden: Hvis ingen optager Forslaget, er det bortfaldet. (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj